

arbejde mellem de to myndigheder. Udvalget peger også på, at en udskillelse af anklagemyndigheden vil være en meget betydelig omlægning, hvor omkostningerne – herunder effektivitetstab – næppe står i forhold til fordelene ved en enklere organisatorisk løsning uden en total udskillelse af anklagemyndigheden. Udvalget finder dog samtidig, at der bør ske en styrkelse af rigsadvokatens ledelsesmæssige kompetence i forhold til anklagemyndighedens økonomi og personale, men udvalget er delt i spørgsmålet om, hvordan dette bør ske.

Visionsudvalgets *flertal (9 medlemmer)* finder, at anklagemyndighedens nuværende ordning må ændres som led i en politireform. De samme principielle hensyn, som ligger bag udvalgets forslag til en ny ledelsesstruktur i politiet, gør sig efter flertallets opfattelse med samme vægt gældende i forhold til anklagemyndigheden. Flertallet lægger derfor afgørende vægt på, at anklagemyndigheden som led i den foreslåede styrkelse af ledelsen af politiet sikres de samme grundlæggende beføjelser i forhold til personaleadministration og økonomiforvaltning mv.

Flertallet anfører, at den særlige danske model med en samlet ledelse af politi og anklagemyndighed på lokalt niveau principielt set indebærer betænkeligheder i forhold til retssikkerheden. Problemstillingerne både i forhold til retssikkerhed og til klare ledelses- og kompetenceforhold vil blive forstærket med den foreslåede politireform, der indebærer en betydelig styrkelse af politiet. På den baggrund er det flertallets opfattelse, at der må ske en tilsvarende styrkelse af anklagemyndigheden, og at det vil rejse væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder i forhold til anklagemyndighedens uafhængighed og gennemslagskraft, hvis den nuværende ordning fastholdes uændret.

Flertallet anbefaler, at der findes en løsning, hvor fordelene ved den nuværende ordning så vidt muligt bevares, men hvor der samtidig sikres en stærk og ligeværdig anklagemyndighed, der kan leve op til de grundlæggende principper om en entydig ledelse, hvor ansvar og kompetence følges ad.

Flertallet påpeger, at forslaget om en ændring af den nuværende ordning – men ikke en total udskillelse – skal ses i lyset af de fordele, den daglige, tætte kontakt og uformelle dialog mellem det lokale politi og den lokale anklagemyndighed – i samme bygninger og med samme chef – også kan indebære for bl.a. effektiviteten og kvaliteten af politiets efterforskningsarbejde. Flertallet lægger således vægt på, at koordineringen af den lokale anklagemyndighed og politiet i politikredsene opretholdes, og at politidirektø-

ren derfor fortsat skal varetage den samlede ledelse af hele kredsens personale.

Den mere detaljerede løsning for, hvordan rigsadvokaten får de samme ledelsesbeføjelser i forhold til hele anklagemyndigheden som rigspolitietschefen i forhold til politiet, må efter flertallets opfattelse findes inden for en ramme, hvor ansvaret for anklagemyndighedens personale overføres fra Justitsministeriet til rigsadvokaten, og det overordnede ansvar for anklagemyndighedens bevilling overføres fra rigspolitietschefen til rigsadvokaten.

En overførelse af de ledelsesmæssige kompetencer i forhold til anklagemyndighedens budget og økonomi er efter flertallets opfattelse en forudsætning for, at der kan indføres mål- og resultatstyring i anklagemyndigheden. Som led i indførelsen af en ny styringsmodel for anklagemyndigheden vil rigsadvokaten skulle opstille de bevillingsmæssige rammer samt resultatmål for de enkelte enheder i anklagemyndigheden. Flertallet forudsætter, at rigsadvokaten fremover udarbejder et selvstændigt bidrag til finansloven for så vidt angår bevillingen til anklagemyndigheden, hvilket eventuelt kan ske ved, at rigsadvokaten og rigspolitietschefen udarbejder et fælles finanslovsoplæg for politiet og anklagemyndigheden.

I relation til anklagemyndighedens personale anbefaler flertallet, at rigsadvokaten – på samme måde som rigspolitietschefen for så vidt angår politiet – fremover får det overordnede ansvar for ansættelse, forfremmelse, uddannelse mv. af juristerne i hele anklagemyndigheden, såvel centralt som decentralt. Flertallet anser det for naturligt, at det fælles ansættelsesområde fortsat er Justitsministeriet («med tjeneste indtil videre i...»), ligesom der fortsat bør ske en fælles koordinering af rekrutteringen, efteruddannelsen og forfremmelsen af juristerne i politiet og anklagemyndigheden. Flertallet anbefaler, at anklagemyndighedens kontorphonale ansættes af chefen for det pågældende embede.

*Et mindretal i udvalget (4 medlemmer)* er enig i, at der i forbindelse med politireformen er anledning til at overveje organiseringen af anklagemyndigheden. Mindretallet fremhæver, at det navnlig er væsentligt, at den overordnede anklagemyndighed får mulighed for at indføre moderne mål- og resultatstyring for hele anklagemyndigheden, og at rigsadvokatens rolle styrkes i forhold til politikredsene og den overordnede anklagemyndigheds administration af personale, budget og økonomi. Efter mindretallets opfattelse forudsætter flertallets konkrete forslag, der gør grundlæggende op med den hidtidige ordning på området, imidlertid nærmere analyse og overvejelser. Mindretallet